

21-а Неділя по Зісланні Св. Духа; Святого отця нашого Павла, архієпископа Царгоподського, ісповідникас.

Тропар (глас 4): Світлу про воскресіння розповідь від ангела почувши* і від прадідного засуду звільнившись,* Господні учениці, радіючи, казали апостолам:* Здолано смерть, воскрес Христос Бог,* що дає світові велику милість.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 4): Спас і мій визволитель,* як Бог, із гробу воскресив землян від узів* і розбив брами адові* та воскрес на третій день, як Владика.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородичний (глас 4): Йоаким і Анна народженням Твоїм, Пречиста, з неслави бездітності,* Адам же і Єва від тління смерті, визволилися.* Звільнений від вини за гріхи, Твій народ святкує, взиваючи: Неплідна народжує Богородицю і кормительку Життя нашого.

Прокімен (глас 4): Які величні діла Твої, Господи! Все премудрістю сотворив Ти (Пс 103,24).

Стих: Благослови, душе моя, Господа! Господи, Боже мій, Ти вельми великий (Пс 103,1).

Апостол: (Гл 2,16-20): (Неділя) Браття, довідавшись, що людина оправдується не ділами закону, а через віру в Ісуса Христа, ми й увірували в Христа Ісуса, щоб оправдатися нам вірою в Христа, а не ділами закону; бо ніхто не оправдається ділами закону. Коли ж, шукаючи оправдання у Христі, виявилось, що й ми самі грішники, – то невже Христос – служитель гріха? Жадним робом! Бо коли я знову відбудовую те, що зруйнував був, то я себе самого оголошую переступником. Я бо через закон для закону вмер, щоб для Бога жити: я – розп'ятий з Христом. Живу вже не я, а живе Христос у мені. А що живу тепер у тілі, то живу вірою в Божого Сина, який полюбив мене й видав себе за мене.

Алилуя (глас 4): Натягни лук і наступай, і пануй істини раді, лагідности і справедливости (Пс 44,5).

Стих: Ти полюбив правду і зненавидів беззаконня (Пс 44,8).

Євангеліє: (Лк 8,5-15) (Неділя): *Сказав Господь притчу оцю:* “Вийшов сіяч сіяти своє зерно. І як він сіяв, одне впало край дороги й було потоптане, і птиці небесні його видзьобали. Друге упало на камінь і, зійшовши, висхло, бо вогкості не мало. Інше впало між тернину, і тернина, вигнавшись з ним вкупі, його заглушила. Врешті, інше впало на добру землю і, зійшовши, сторицею вродило.” Кажучи це, Ісус голосно мовив: “Хто має вуха слухати, нехай слухає.” Учні його спитали, що б вона могла значити, оця притча. Він сказав їм: “Вам дано знати тайни Божого Царства; іншим же в притчах, щоб вони, дивлячись, не бачили, і слухаючи, не розуміли. Ось що значить оця притча: зерно це слово Боже. Тії, що край дороги, це ті, що слухають, та потім приходять диявол і вириває геть з їх серця слово, щоб вони не увірували та й не спаслися. Ті ж, що на камені, це тії, що, почувши, з радістю приймають слово, але не маючи коріння, вірують дочасу й під час спокуси відпадають. А те, що впало між тернину, це ті, що вислухавши, ідуть, та клопоти, багатства і життєві розкоші їх душать, і вони не дають плоду. Нарешті, те, що на землі добрій, це ті, що чувши слово серцем щирим, добрим, його держать і дають плід у терпінні.”

Причасний: Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах (Пс 148,1). Алилуя (x3).